

спочатку кадрові зміни, а потім війна, яка на певний час узагалі обнулила виплати депутатам.

І тільки зараз розмови вперше лягли в основу офіційних кримінальних підозр.

27 грудня 2025 року Національне антикорбюро та Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) офіційно повідомили про підозру п'ятьом народним депутатам, серед яких був член фракції «Слуга народу», друг колишнього першого помічника президента Сергія Шефіра та голова транспортного комітету Юрій Кісель.

Юрій Кісель

Його підозрюють у ймовірному створенні злочинного угруповання та систематичному отриманні неправомірної вигоди за «правильні» голосування у Верховній Раді в інтересах чинної влади. За даними джерел у правоохоронних органах, йшлося про своєрідний «хаб», через який могла перетікати частина корупційних коштів для забезпечення голосів депутатів.

Читайте також: **П'ять народних депутатів отримали підозри через хабарі за голосування у парламенті, які отримували роками**

Паралельно НАБУ розслідує справу щодо голови фракції «Батьківщина» Юлії Тимошенко. 14 січня після проведених попередніх обшуків у партійному офісі на Турівській було оголошено підозру ймовірній організації системи платних голосувань серед народних депутатів. У той час як Кісель працював на збереження керованої більшості, Тимошенко — на її демонтаж.

У цьому принципова різниця використання одного й того самого інструменту. І якщо Кісель і Копішли в парламентське підпілля, регулярно відвідуючи детективів НАБУ, то Юлія Тимошенко залишилася вірною своєму політичному жанру. Біле пальто на засіданні Вищого антикорупційного суду (ВАКС), де їй визначали запобіжний захід, було стартом великої політичної кампанії з порятунку залишків репутації лідерки «Батьківщини».

Читайте також: **"Ми хотім грохнути ето більшіство": НАБУ підтвердило підозру Тимошенко яка пропонувала хабар в обмін на лояльну поведінку під час голосувань (ВІДЕО)**

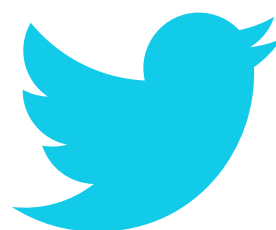
Обидва розслідування справили ефект на парламент: він упевнено поринає в чергову хвилю кризи. Не голосуються непопулярні для суспільства законопроекти, передбачені Планом Ukraine Facility. Чому? Тому що антикорупційні розслідування начебто паралізували роботу депутатів. Із цим меседжем «слуги народу» відвідували послів дружніх європейських держав із проханням «вплинути на НАБУ». Раніше правоохоронці залежали від політиків, тепер раптом стало якось навпаки.

За словами першого заступника голови фракції «Слуга народу» Андрія Мотовиловця, депутати **бояться** голосувати за будь-які законопроекти, остерегаючись, що їхні дії можуть бути інтерпретовані НАБУ та САП як корупційні. На його думку, підозри на адресу колег за фракцією в грудні 2025 року створили атмосферу, де «аргументи про збирання голосів більше не працюють». Які це аргументи — депутат не уточнив. Може, аргументи, які збирав бек-офіс Міндіча? Або бек-офіс Кіселя? А може, бек-офіс Гагача? Або Абрамовича? Так два останні все ще працюють. Вам не доносять? Якщо дотримуватися цієї логіки, виходить, що саме корупція забезпечувала парламенту спроможність ухвалювати рішення, необхідні для руху України до Європи.

Це, безумовно, абсурд. Чого не скажеш про продовження розслідувань щодо вищезгаданих депутатів. **Тому що кейси Кіселя й Тимошенко ще до потрапляння до суду — а лише він, безумовно, поставив крапку в питанні винуватості чи невинуватості, — уже відчиняють нам двері у реальну українську політику. Де пошепки на вухо кажуть правду, а з парламентської трибуни брешуть і волають.**

Аби зрозуміти, що насправді відбувається всередині цих розслідувань і наскільки вони можуть бути стійкими в суді, ми поговорили з джерелами в парламенті, правоохоронних органах і офісі президента.

Скільки депутатів уже викликали на допит до НАБУ та чи буде ще відкрито справи? Чи вийшли детективи на слід замовників і постачальників «конвертів» для «слуг народу»? Шефір у справі? Чи буде перевірка причетності голови фракції СН Давида Арахамії? Яку позицію займає генпрокурор і чи піде він на розширення розслідування? Чи готова

експертиза за справою Тимошенко? Чи законно проводився невідкладний обшук на Турівській? Чи є додаткова та важлива для слідства інформація у вилучених при обшуках девайсах? Як слідство доводить, що в справі Тимошенко не було провокації з боку НАБУ?

Відповіді на ці запитання — у деталях двох розслідувань.

Читайте також: **Перетворення «Слуг народу» на «Слуг конверта» — не просто корупція, а прями́й акт мародерства на тлі війни**

Кісель і конвертаційні центри

Отже, за версією НАБУ та САП, через «служу народу» Юрія Кіселя було вибудовано систему регулярних доплат депутатам за голосування. Місячний «зарплатний» фонд становив близько 500 тис. дол., а суми індивідуальних виплат варіювалися від 10 до 50 тис. Із зібраних матеріалів випливає, що базова «зарплата» виплачувалася за лояльність. Надбавки залежали від статусу — голова комітету, заступник голови, секретар комітету тощо. А бонуси нараховувалися за лобістські голосування в інтересах окремих державних структур із бек-офісами або великих приватних компаній.

На сьогодні підозри, крім організатора («гаманця ») розподілу грошей в офісі Юрія Кіселя, пред'явлено ще чотирьом « слугам народу », яким слідство приписує різні ролі в межах викритої імовірної схеми: Ігорю Негулевському, якого вважають активним учасником так званого злочинного угруповання, який любіював дорожні підряди; Михайлу Лабі, який начебто координував голосування; Євгену Пивоварову, якого вбачають лобістом інтересів у сфері енергетики; а також нардепу Ользі Савченко. Усі вони вийшли під застави від 40 до 10 млн грн, походження яких, сподіваємося, перевіряє фінмон Проніна.

Є і шостий герой цієї невигаданої історії — Юрій Корвяченко (*він же — «Юзік» із 95 кварталу*), який за кілька днів до пред'явлення НАБУ підозри колегам виїхав із України. Однак, за інформацією наших джерел, друг президента Корвяченко усе-таки повернувся до України, отримав запрошення на допит і запевнив детективів, що прийде.

Фігурант розслідування НАБУ «Слуга народу» Юрій Корвяченко / Слуга Народу - Юрій Корвяченко - 33 округ / Facebook

Слідство спирається на кілька доказів. **По-перше, це відеозаписи з офісу Кіселя, де, за даними детективів, фіксувалася передача депутатам конвертів і з готівкою.** НАБУ знімало цей «серіал в особах» майже два (!) роки. ВАКС заслуховував аудіозаписи, на яких зафіксовано, як Юрій Кісель нібито розподіляє гроші. Прокурор САП заявив, що Кісель міг отримати сумарно близько 145 тис. дол. для подальшого розподілу між «своїми» депутатами.

По-друге, переписка групи депутатів у месенджері WhatsApp, де координувалися голосування та виплати. На прикладі «осередку» Кіселя видно, як саме здійснювалася оплата послуг депутатів. При цьому, за нашою інформацією, такий «осередок» не єдиний — депутатів «годують» кущовим способом із різних бек-офісів. У своєму розслідуванні детективи НАБУ зафіксували близько **20 людей**, пов'язаних із Кіселем. Але це лише частина системи регулярних виплат — інші, ймовірно, так само забезпечують стабільність парламентського ядра «слуг», яке нині становить не більш як 120-130 депутатів. При цьому потрібно розуміти, що влада витрачається ще й на відрадно оплату політичним партнерам, утримуючи більшість при голосуваннях.

Прокурори продемонстрували суду скріншоти, де в режимі реального часу давалися команди: «Голосуємо ПЛЮС» або «Виймаємо картки». За версією САП, після «правильних» голосувань учасники чату отримували сигнал про готовність «пакетів». Під час обшуків було знайдено списки, де навпроти прізвищ (*Пивоваров, Негулевський, Лаба, Савченко*) стояли цифри, що збігаються з датами пленарних тижнів.

Один із учасників схеми, за інформацією слідства, пішов на угоду й дав показання. Прізвище цього депутата залишається невідомим і може залишитись і в суді — такий механізм розгляду справ є.

Читайте також: **"Міндичгейт": на плівках НАБУ фігурують п'ять нардепів**

Захист? Основна стратегія — визнати докази НАБУ «неприпустимими» через нібито процедурні порушення під час установлення прослуховування й доводити, що гроші були «партійною допомогою». Тому Кісєль наполегливо заперечує існування злочинного угруповання та системи хабарів. WhatsApp-групу, що фігурує в матеріалах справи, він пояснює «звичайною робочою комунікацією депутатів транспортного комітету».

Зрозуміло, що, маючи на руках великий масив записів, детективи не розкрили всіх епізодів, які використовуватиме обвинувачення в суді. На цьому етапі слідство виокремлює кілька блоків голосувань, за які, за версією прокурорів, могли виплачувати гроші. Серед них — бюджетні правки 2024–2025 років, пов'язані з перерозподілом коштів дорожнього фонду на конкретні інфраструктурні проекти (за «відкат» у розмірі 3–5%). У зв'язку з цим згадуються компанії «Автомагістраль-Південь» і «Ростдорстрой», які отримували великі підряди. Водночас у матеріалах справи фігурують «бонуси» депутатам у розмірі 50–100 тис. дол. понад щомісячну «зарплату».

Також, за версією слідства, депутатів Пивоварова й Негулевського начебто щедро винагороджували за «адвокацію» одіозного законопроекту №5655 про містобудівну реформу та блокування спроб його скасування або суттєвої переробки. У полі діяльності групи були також питання «Енергоатома»: кадрові призначення та фінансування добування енергоблоків Хмельницької АЕС. Інтерес до цих рішень могли мати конкретні бізнес-групи та постачальники обладнання.

На сьогодні справа виглядає як масштабна «вертикаль» з умовними ролями: Кісєль — оператор, решта депутатів — виконавці. Схоже, що слідству вдалося задокументувати саме «технічну» частину процесу (*передачу грошей*), що робить їхню позицію у ВАКС досить стійкою. Усі деталі — номери законопроектів, суми та схеми — озвучували прокурори САП у ВАКС під час відкритих (*і частково закритих*) засідань із обрання запобіжного заходу наприкінці грудня 2025-го та впродовж січня-лютого 2026 року. Слідство ще триває.

Читайте також: **Радіна - хабарником зі "Слуги народу": Скільки коштувало голосування за закон 12414?**

У цьому кейсі є кілька ключових моментів, що дуже хвилюють не лише депутатський корпус, а й замовників — людей, які стоять за системою виплат і протягом усього цього часу поповнювали гаманець Кісєля. Розслідування точно не обмежується епізодами щодо вищезгаданих шістьох депутатів: детективи копають як горизонтально, так і вертикально. Якщо казати про депутатів, то, за нашою інформацією, близько 20 з них уже були на допитах у НАБУ. І це не фінал. Як стверджують джерела в парламенті, депутатам є чого боятися, оскільки за два роки прослуховування офісу Кісєля багато води та совісті збігло. Тому руки й справді тремтять.

Однак тремтять вони не лише у депутатів, а й у генерального прокурора Руслана Кравченка, який вніс до реєстру перші п'ять прізвищ. Про що, за словами джерел, він уже неодноразово пошкодував. Чи піде генпрокурор на «другий сезон» — питання. Формально саме Кравченко взяв удар на себе. (*Нагадаємо, що, згідно з чинним законодавством, вносити відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо народних депутатів може тільки генеральний прокурор*).

Далі процес фактично загальмувався: за цей крок Кравченко, за інформацією джерел в офісі президента, потрапив у неласку до Банкової й ледь не поплатився кріслом. І тепер він категорично не готовий вносити до реєстру нових фігурантів із парламенту. Утім, багато чого залежатиме від якості доказів, які зберуть детективи НАБУ. Якщо вони виявляться справді переконливими, то позиція керівників антикорупційних інституцій, підкріплена публічно, може змусити генерального прокурора поставити підпис.

Та ключове питання — не тільки політичні наслідки, а й походження грошей **Чи вдалося слідству відстежити шлях грошей до того, як вони потрапили до офісу Кісєля?** Був це банк, сейф олігарха чи конвертаційний центр?

Тут, безперечно, виринають два образи: колишній перший помічник президента Сергій Шефір і близький до президента Тимур Міндич. За нашою інформацією, ні перший, ні другий не мають безпосереднього стосунку до підкупу депутатів. Водночас джерела уточнюють, що в певний момент хазяїн потоків «Енергоатома» Міндич справді «виручав» фракцію, що, втім, не стало системою.

А от Шефір, який годинами спілкувався з другом Кісєлем на різні теми, у цій справі для НАБУ — не інтересант. «Чого, щоправда, не скажеш про інших», — уточнює джерело. (*Сергій Шефір фігурує одразу в кількох розслідуваннях НАБУ — від «плівок Міндича» та схем в «Енергоатомі» до справ ОПЗ і Фонду держмайна, пов'язаних із можливим відмиванням коштів і зловживаннями в держсекторі*).

Отже, найпоширеніша версія, якою ділилися з нами обізнані співрозмовники, зокрема з оточення Кісєля, зводиться до конвертаційного центру, де ділки корупційного фронту формували «вантаж» для депутатів. Імовірно, не без участі СБУ, яка давно доглядає за цим «високим» видом бізнесу.

Схема виглядала приблизно так: джерело фінансування — конвертаційний центр — точка видачі — депутати. За нашою інформацією, у цьому ланцюжку наразі не встановлено джерела формування «каси» — принаймні доступними слідству інструментами, зокрема під час допитів. Водночас зрозуміло, що «гаманець», де розподілялися гроші, не єдиний.

Саме тут розслідування впирається в наступний рівень — політичний. Питання вже не тільки в тому, як передавали гроші, а й у тому, хто міг стояти за їх розподілом і координацією.

Наразі не можна стверджувати, що у НАБУ з'явився прямий свідок чи учасник, готовий розкрити весь ланцюжок, проте відомо, що **Антикорупційний центр «Межа» подав**

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

генеральному прокурору заяву про можливе кримінальне правопорушення з боку голови фракції «Слуга народу» Давида Арахамії. В організації його розглядають як потенційного учасника схеми, який начебто відповідав за збір голосів і, з огляду на свою роль, не міг не знати про наявні механізми їхнього «стимулювання».

Голова парламентської фракції «Слуга народу» Давид Арахамія

Ба більше, «журналістські розслідування зафіксували численні неформальні зустрічі Давида Арахамії з представниками різних депутатських фракцій, впливовими представниками бізнесу, олігархами й особами, пов'язаними з кримінальним середовищем, — пише в заяві голова організації Мартина Богуславець. — Зокрема зафіксовано його зустрічі з олігархом Ігорем Коломойським, які пов'язують із голосуванням за відкликання тодішнього спікера парламенту, одночасні відвідування офісу президента разом із бізнесменом Веміром Давітяном, пов'язаним із Олександром Петровським, т.зв. Нариком, а також спільні зустрічі з народним депутатом від ОПЗЖ Ігорем Абрамовичем, який володіє енергетичними компаніями».

Для тих, хто стежить за новинами, багато чого тут читається між рядків. Генеральний прокурор відмовив у реєстрації правопорушення. Однак це не виключає можливого виклику Давида Арахамії на допит до НАБУ в межах розслідування справи Кіселя.

Якщо у справі Кіселя йдеться про механіку підкупу депутатів керівної партії, то у справі Тимошенко — вже про політику та можливе прикриття цієї корупційної системи з боку так званої опозиції.

Читайте також: **Один із спільників у справі Кіселя пішов на угоду й дав показання - джерела**

Тимошенко та «світовий олігархат»

Найіронічніше в цій історії не те, що лідерці «Батьківщини» Юлії Тимошенко не вдалося здійснити план підкупу депутатів і розвалити більшість «слуг народу», а те, що після стількох років політичної кар'єри їй доводиться «ходити на справу» самій. Юлія Володимирівна практично завжди була рикшею, що тягне за собою не візок навіть, а величезний віз непотрібної лояльності оточення. Але, напевно, життя існує для роботи над помилками, а не для їхньої мультиплікації. Зрештою, це її вибір.

Цей драматичний кейс (хоч

бияк Юлія Володимирівна намагалася перетворити його на політичний бурлеск) насправді про все відразу: про підсумки, цінності, недовіру та зрештою про самотність. Тому що пошепки: **«Платимо десять за дві сесії»** — це не просто про розвал парламенту, це про розвал себе.

На цьому тлі все, що відбувається і з самою Тимошенко, і з її командою, що **підірвлася** в суді, виглядає карикатурно. Чого, звичайно, не скажеш про частину 4 статті 369 Кримінального кодексу України (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди посадовій особі, яка займає особливе відповідальне становище). Санкція — від 5 до 10 років позбавлення волі.

Слідство вважає, що Юлія Тимошенко організувала систему підкупу народних депутатів із інших фракцій (зокрема, «Слуги народу») для забезпечення потрібних результатів голосувань. Апеляція Вищого антикорупційного суду прямо визнала наявність **обґрунтованої підозри** (для цієї статті факт передачі грошей не обов'язковий — достатньо заявлено наміру) і перелічила конкретні джерела інформації (негласні слідчі (розшукові) дії, показання свідка, протокол огляду даних Верховної Ради).

Давайте буквально за пунктами, що є в обвинувачення та чим б'є захист.

Невідкладний обшук і доступ захисту. Адвокати Тимошенко зараз намагаються знести саму конструкцію справи: визнати, що обшук на Турівській було проведено незаконно. Команда Тимошенко діє агресивно та наступально. Історія з невідкладним обшуком уже вийшла за рамки самого розслідування й несподівано перемістилася до Верховного суду. Спочатку ВАКС визнав обшук законним. Апеляція, куди звернулися адвокати Тимошенко, це рішення підтвердила та прямо вказала: **воно не підлягає касаційному оскарженню, що відповідає Кримінальному процесуальному кодексу.**

Проте захист однаково пішов до Верховного суду, і касація відкрила провадження. Рішенням судді ВР Ірини Григор'євої, яка **фігурувала** в справі Князева. Де — увага! —

також проводилися невідкладні обшуки. За словами джерел, у рамках тієї справи в неї вилучалися кошти, що проходили як частина «хабара» Князева. Формально її не притягнуто до відповідальності, але вже факт того, що саме ця суддя відкриває касаційне оскарження невідкладного обшуку, юрист Центру протидії корупції (ЦПК) Роман Вербовський називає щонайменше дивним. І сильно схожим на конфлікт інтересів.

Прокурори в суді наполягали, що невідкладність у цьому випадку була не формальною, а реальною. Такі обшуки в справах про неправомірну вигоду проводяться нечасто — це радше виняток, ніж правило. Але тут, як пояснюють джерела, елемент невідкладності справді був: ситуація змінювалася динамічно й слідство виходило з того, що зволікання могло призвести до втрати значущої інформації або переміщення грошей.

Окремо — тема доступу до захисту. За версією команди Тимошенко, під час обшуку були порушення. Проте, як стверджують наші співрозмовники, адвоката було допущено і він був присутній під час слідчих дій. Ба більше, це, за їхніми словами, зафіксовано й візуально. А ось народних депутатів, які намагалися пройти на обшук, справді не пустили, але слідство і не зобов'язане було цього робити. Тому тезу про порушення права на захист у НАБУ вважають ще однією маніпуляцією.

Плівки та експертиза.Ключовим доказом у справі стали аудіозаписи розмов, датовані січнем 2026 року. На них жіночий голос, схожий на голос Юлії Тимошенко, обговорює з чоловічим голосом «абонплату» для депутатів.

«У наданих даних є сильні індикатори зовнішнього втручання та постобробки... Отже, трактувати доріжку як сирий безперервний матеріал не можна. Аудіодоріжка містить сліди постпродакшену», — процитувала Юлія Тимошенко витяги зі звіту експертизи, проведеної Аналітичною платформою цифрових медіа Prismvote Analytics 2025, на засіданні суду.

Читайте також: **Сховати все. Хто з депутатів голосував за обмеження відкритих даних**

Водночас нардеп стверджує, що розмови все ж були, але зовсім про інше, а все, що опублікували, вирване з контексту чи опрацьоване ШІ. При цьому важливо розуміти: оригінали записів НАБУ захисту не надавало — це, відповідно до закону, відбувається тільки після завершення досудового розслідування та відкриття матеріалів справи. **Аналіз фрагментів, узятих із відкритих джерел, у тому числі з YouTube, навряд чи можна вважати повноцінною експертизою.**

За версією слідства, записи велися на спеціальну техніку, яка повністю виключає можливість монтажу, а самі носії передано на державну експертизу. Прокурори підкреслюють: йдеться не про один епізод, а про тривалі розмови, логічно пов'язані між собою. Сфабрикувати таку послідовність значно складніше, ніж змонтувати окремі фрагменти.

Усі відповіді має надати державна експертиза, яка, за нашою інформацією, уже близька до завершення. Саме вона має встановити цілісність записів та їхню справжність. І хоча офіційних висновків наразі немає, наші джерела не приховують: **результати можуть не задовольнити захисту й остаточно зняти питання про монтаж.** А злі язика уточнюють, що гінці Тимошенко дуже активно та щедро весь цей час шукають підхід до експертів. Але не складається. Чи то тому, що держекспертиза свідомо стала на бік антикорблоку, чи то тому, що в цьому конкретному випадку НАБУ не заважає Банкова. Ображена замахом «Батьківщини» на її підготовану більшість.

Узагалі в цій історії відносини лідерки «Батьківщини» і влади вийшли на новий рівень. Юлії Тимошенко, яка ще в липні **гучно підпирала** Банкову на парламентській трибуні в боротьбі за обрізання повноважень НАБУ і САП, нині виявилася сильно не з руки обвинувачувати чинну владу на чолі із Зеленським у переслідуванні «опозиції». Тому в пошуку замовника, руками якого, за її версією, і стали детективи НАБУ, Тимошенко довго вигадувати не стала. Загадковий «світовий олігархат» виявився їй до впори.

Готівка.Окремі блок доказів — готівкові кошти, вилучені під час обшуку НАБУ 13 січня 2026 року в офісі «Батьківщини». Йдеться про суму 46 300 дол. (*40 тис. дол. у пачках по 10 тис. + 6300 дол.*). З них апеляційний суд скасував арешт на 6300 дол., і НАБУ повернуло ці кошти. Решта суми залишається арештованою, а за Тимошенко внесли заставу у понад 33 млн грн (*близько 770 тис. євро*).

Обшук НАБУ в офісі партії «Батьківщина», 14 січня 2026 р. / НАБУ

За версією слідства, йдеться про частину «фонду», з якого здійснювалися виплати

депутатам. У НАБУ пов'язують ці гроші із загальною логікою справи: зафіксованими переговорами, ймовірними сумами бонусів та іншими епізодами, де фігурує розрахунок готівкою. У цій конструкції вилучені кошти розглядаються не як випадкова знахідка, а як елемент системи.

Позиція захисту передбачувана інша. У команді Тимошенко наполягають: усі виявлені кошти мають легальне походження, задекларовані й не мають стосунку до будь-яких корупційних схем. Просто гроші **зручно зберігати** на роботі — в тому самому конверті «Нової пошти».

У підсумку ключовий спір упирається не стільки в сам факт наявності грошей, скільки в їхнє походження та зв'язок із зафіксованими епізодами. Це теж стане одним із предметів спору в суді.

Вилучені девайси та «каса». Окремий шар у справі — вилучені під час обшуку цифрові носії та записи. За інформацією співрозмовників, ідеться про телефони, системний блок і чорнові матеріали, які зараз аналізує слідство.

Читайте також: **Справа «Мідас» (Міндічгейт), яку розслідують НАБУ та САП: корупція чи державна зрада?**

Саме з одного з комп'ютерів, за даними прокурорів, було отримано електронну таблицю — умовну «касу», де і було зафіксовано виплати депутатам за кілька років. **Важливо, що цифри в цій таблиці, як вони стверджують, корелюють із сумами, що звучать на аудіозаписах.** Ба більше, слідство, за словами джерел, зіставляло ці дані з результатами голосувань на сайті Верховної Ради — і знаходило збіги за датами й рішеннями. Це фактично пов'язує розмови, цифри та реальні голосування в одну лінію. Тобто йдеться не про ізольований документ, а про елемент, що вбудовується в загальну доказову конструкцію.

Самі собою списки — не ключовий доказ, а лише частина мозаїки. Основний акцент — на їхньому збігу з іншими даними, зокрема зафіксованими переговорами та фактичними голосуваннями.

Захист усе спростовує. Юлія Тимошенко публічно заявила, що виявлені записи відображають звичайні господарські витрати штабу — «на чай, каву, цукерки та печиво» для відвідувачів. Юлія Володимирівна взагалі відома своєю хлібосолюбністю: поки не нагодує — не відпустить. Схоже, цього разу чай та печиво виявилися задорогими.

Водночас джерела уточнюють: **вміст вилучених під час обшуку носіїв значно ширший за вже озвучені епізоди.** Може йтися про додаткову інформацію, яка не обов'язково обмежується рамками поточного обвинувачення. Яку саме — наразі не розкривають, але саме навколо цих даних, вочевидь, і вибудовуватиметься подальша процесуальна боротьба.

Свідок і провокація. Одна з ключових ліній захисту в справі — теза про провокацію. Підтвердження якої може поховати справу. Адвокати **стверджують**, що народний депутат Ігор Копитін, який фігурує в її матеріалах, діяв як «агент-провокатор», співпрацюючи з НАБУ під тиском — нібито через власне кримінальне провадження. За їхньою версією, угоду про співпрацю він підписав лише за кілька днів до перших зафіксованих розмов із Тимошенко, а отже, його завданням було не зафіксувати злочин, а спровокувати його.

У справі дійсно є показання свідка, котрий описує як «передісторію» (*кінець грудня 2025 року — обговорення щомісячних виплат по 10 тис. дол.*), так і конкретний епізод 12 січня 2026 року — із пропозицією та наміром щодо передачі коштів через третіх осіб. У НАБУ уникають розкриття деталей: підтверджувати чи спростовувати наявність «агента» прямо не готові, посилаючись на стадію досудового розслідування та стратегію процесу. «Де і як отримано записи — це є предметом судового розгляду», — зазначають співрозмовники.

Щодо провокації, то в НАБУ цю логіку категорично відкидають. І наголошують: версія про провокацію — стандартна лінія захисту в таких справах. Ключове питання тут — хто ініціював розмову про гроші. **І, як стверджують, саме Тимошенко першою озвучила суми.** «Це чутно на записах і в принципі закриває питання щодо провокації», — уточнює джерело.

Читайте також: **Підозри від НАБУ отримали нардепи Пивоваров, Негулевський та Кісель, Коряченков утік з країни**

Важливо наголосити також, що справа не будується на одному свідкові. Питання доведеності вирішуватиметься в сукупності — через показання, аудіозаписи, документи та інші матеріали. Їхню достатність оцінює прокурор на етапі завершення слідства, а остаточне слово — за судом.

Щодо списку з 65 депутатів, який лежав на столі в Тимошенко. Суд першої інстанції заборонив Юлії Володимирівні спілкуватися з депутатами, які є в списку, однак апеляція скасувала це зобов'язання. Слідство і далі вивчає зв'язок списку із цим епізодом справи. Усі комунікації, які сьогодні здійснює НАБУ з депутатами, наразі відбуваються в межах справи про так зване злочинне угруповання в «Службі народу».

Варто зазначити, що сьогодні й дослідники, й люди з близького оточення Тимошенко, з якими нам доводилося спілкуватися, вважають: вона справді вскопила у велику халепу. Хоч би яку міну робили її захисники. За нашою інформацією, НАБУ впевнена в доказах і не має наміру зтягувати розслідування: нині вирішується питання — передавати справу до суду чи подовжувати її ще на місяць. Але це крайній строк.

...Справа Кіселя показала, як цинічно влаштовано систему взаємин усередині партії влади. І на основі яких принципів ось уже сьомий рік поспіль ухвалюють ключові для держави закони та рішення. Із цього самого кореня ростуть міндічі, чернишови та ермаки. Його ж соками живляться ті, хто так і не зрозумів нічого про цю країну, а увірував тільки у свою кишеню.

Справа Тимошенко показала, як ця прогнила система живе й десятиліттями мімікрує всередині політики. Юлія Володимирівна намагається грати у великі ігри — звичними способами, які вже не працюють. Водночас політичне шоу, куди активно втягують суспільство з прицілом на наступні парламентські вибори, цинічне й огидне. Як і соратники за спиною Тимошенко, яким чудово відома начинка їхньої партії та суть того, що відбувається. Але ролі розподілено. Сумніви, як і совість, відкинуто.

В обох випадках ідеться вже не про докази як такі — їхню достатність визначить суд. Ідеться про інше: наскільки глибоко пустила коріння ця система, за якої голос у парламенті став товаром.

І скільки часу знадобиться, щоби депутат знову став суб'єктом політики, а не інструментом у руках чергового бек-офісу — Банкової, Турівської чи Володимирської.

Інна Ведернікова, опубліковано у виданні ZN.UA

Читайте також:

- **Партія хапуг президента. "Слуга народу" на 60 тисяч, але 3,5 мільйони "з повітря", Touareg від тестя-пенсіонера та європанти доньки**
- **Золотий пісок "прозорої" відбудови: куди зникає кожна третя гривня**
- **Відмивання коштів, незаконне збагачення, "відкати", корупція - є й така "діяльність" депутатів Верховної Ради**
- **Борець з «тінню» із запасною квартирою у Франції: подвійне життя "слуги народу" Данила Гетманцева**
- **Чому люди не бачать прогресу у боротьбі з корупцією**
- **Корупційна мережа "слуг народу": "Льоша — це той, хто виділяє бабки"**
- **Чому Зеленський вирішив не боротись з корупцією, а допомогти друзям-корупціонерам?**

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

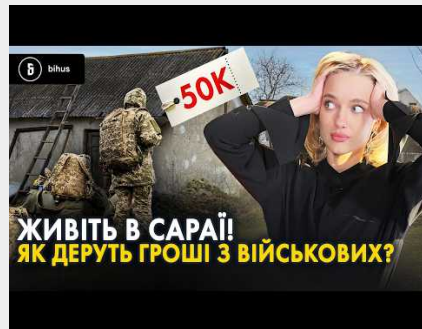
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку**

використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com